

РЕШЕНИЕ

№ 6565

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5581** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Областна дирекция по безопасност нахраните-С. град, срещу Решение № 220/19.01.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 108-ми състав, постановено по НАХД № 13588/2021г.

В касационната жалба са наведени оплаквания за недопустимост, алтернативно за неправилност на въззивния съдебен акт. На първо място според касатора жалбата, с която е сезиран СРС е просрочена, което според него е видно от печете, поставен в деловодството на съда. На следващо място се твърди, че решението е неправилно, тъй като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а нарушението и неговия извършител са безспорно установени. Поради това моли съда да се произнесе с решение, с което да обезсили или да отмени обжалваното решение на СРС и да реши спора по същество като потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Н. Г. К., редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С Наказателно постановление № 29/01.02.2021г., издадено от директора на ОБДХ, на ответника по касация е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева, на основание чл.271а, ал.1, т.2 от Закона за ветеринарната дейност, за извършено нарушение по чл.3а, ал.2, Наредба № 44/20.04.2006г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти.

С обжалваното решение, предмет на настоящето производство, СРС е отменил санкционния акт. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в опорочаване на процедурата по съставяне и връчване на акта за установяване на административно нарушение. Според съда съставянето на АУАН в отсъствието на нарушителя е изключение от общото правило на чл.40, ал.1 от ЗАНН и е приложимо само след като нарушителят е известен но не може да бъде открит или ако е поканен за съставяне на акта, но не се яви.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която се споделя изцяло от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

От правна страна.

На първо място, решението допустимо, тъй като е постановено след валидно сезиране. Не се споделят оплакванията на касатора за просрочие на жалбата. Няма спор, че наказателното постановление е връчено на нарушителя на 12.07.2021г., което се установява от приложеното към административнонаказателната преписка известие за доставяне. Видно е също така, че жалбата е подадена по пощата на 16.07.2021г., което е видно от клеймото на пощенския плик. Именно тази дата е от значение за преценката за сръчност на оспорването, а не тази на която е заведена в деловодството на съда.

Правилни са изводите на районния съд, с което е приел, че в хода на производството пред АНО са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изискването актът да бъде съставен в присъствието на нарушителя има за цел едновременност и непосредственост при осъществяване на процедурата по съставяне на акта с участието

на посочените в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН лица, както при неговото съставяне, така и при подписването му, с което се обезпечава правото на защита на нарушителя. Последният винаги следва непосредствено да възприема действията на актосъставителя и посочените свидетели, включително дали същите действително са присъствали при съставянето на акта, както и да провери верността на посочените в акта обстоятелства. Именно поради тази причина, съдът не намира логическо и правно обяснение за съставяне на АУАН в присъствието на нарушителя, а да му се предяви на по късен етап, в случая 7-дни по-късно. По този начин нарушителят е лишен от правото да направи възражения още при съставяне на акта и да организира защитата си при образуването на административнонаказателното производство. Обстоятелството, че препис от АУАН е връчен на нарушителя след съставянето му, не може да санира допуснатото нарушение.

Поради тази причина, настоящата инстанция приема, че актът е съставен в отсъствие на нарушителя, а отразяването в НП, че нарушителят е присъстав приема за недостоверно. Съставянето на АУАН в по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, винаги представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Изключение от това правило се допуска само в хипотезата на ал. 2 – когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Това означава, че актосъставителят, след като констатира наличието на данни за извършено административно нарушение от страна на конкретен субект, е длъжен да покани нарушителя за съставяне на акта. Само при наличието на надлежно връчена такава покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, което не се установява в настоящия случай.

Водим от горното Административен съд-София-град, V-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 220/19.01.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 108-ми състав, постановено по НАХД № 13588/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.